

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΡΥΝΟ ΚΑΝΑΔΑ

Μετά μεγάλης χαρᾶς καί ἱκανοποιήσεως δημοσιεύομεν κατωτέρω τήν συνέντευξιν πού παρεχώρησε ὁ κ. Δ. Οἰκονομόπουλος, κάτοικος Μοντρεάλ, (=Μ) εἰς τόν διευθυντήν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Βανκούβερ (=Β) κ. Παρίσην Σάββαν.

Ἡ μοναδικότης τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς ἔγκειται εἰς τό ὅτι διά πρώτην φοράν μετεδόθη ἀπό Ραδιοφωνικόν Σταθμόν τοῦ Καναδά τό ὀρθόδοξον μήνυμα τῆς ἀποτειχίσεως (=ἀπομακρύνσεως) τῶν πιστῶν ἀπό τοὺς κακοδοξοῦντας ποιμένας των μέ σαφήνειαν καί παραδοσιακὴν θεμελίωσιν. Τά ἐπιχειρήματα τῆς συνεντεύξεως ἐκφράζουν ἀπολύτως τό πατερικόν - ἀγωνιστικόν πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, καί ἔρχονται εἰς μίαν κρίσιμον ὥραν νά βοηθήσουν ὅσους διατελοῦν ἀκόμη ἐν κοινωνίᾳ μέ τοὺς οἰκουμενιστάς ψευδοποιμένας των, φοβούμενοι νά τοὺς ἀποδοκιμάσουν, μήπως καί εὐρεθοῦν... «ἐκτός Ἐκκλησίας»! Δυστυχῶς μερικοὶ ἐκ τῶν «δοκούντων ὀρθοδοξεῖν» ἔχουν ταλαιπωρήσει καί συνεχίζουν νά ταλαιπωροῦν τοὺς πιστοὺς πού ἐπιθυμοῦν καθαρὰν Ὁρθοδοξίαν, χωρὶς συμβιβασμούς καί ἀντορθόδοξες «ὁμολογίες», πού ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν... παραμονήν τοῦ ποιμνίου ὑπὸ τόν

κακόδοξον ποιμένα του!

Ἡ εὐθύνη τῶν ὁμογενῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Καναδᾶ - ὄσων ἤκουσαν τήν συνέντευξιν - γίνεται πλέον μεγαλυτέρα, ἐάν τυχόν ἀδιαφορήσουν στό μήνυμά της. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἔγραψε, ὅτι ὅταν οἱ Ἱεράρχαι δέν ὀρθοδοξοῦν, τότε τόν λόγον νά τόν ἔχουν οἱ Μοναχοί. Καιρός νά προστεθῆ: καί ὅταν καί αὐτοί στήν πλειονότητά των ἀδιαφορήσουν, τότε τόν λόγον νά τόν ἔχη ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀκριβῶς ἐκφράζεται διά τῆς Ἐγκυκλίου τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς (1848).

Εἰς τήν ἀνωτέρω Ἐγκύκλιον σαφῶς τονίζεται ὅτι «... ὑπερασπιστής τῆς Θρησκείας ἐστίν αὐτό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι αὐτός ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τό θρησκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καί ὁμοειδές τῶ τῶν πατέρων αὐτοῦ...».

Ἀπό τήν Ἑλλάδα στέλλομεν τά θερμά μας συγχαρητήρια στά δύο ἐκλεκτά καί εὐσεβῆ τέκνα της, διά τήν μεγίστην προσφοράν των πρός τούς ἐν Καναδᾶ Ὁρθοδόξους ὁμογενεῖς. Εὐχόμεθα ἐκ καρδίας ὁ λόγος των νά εὐρη ἀπήχησιν στίς ψυχές τῶν πιστῶν καί συντόμως νά προστεθοῦν πολλοί ἐξ αὐτῶν - εἴθε οἱ πάντες - στό ἤδη ἀπό τήν δεκαετίαν τοῦ 1970 ἀγωνιζόμενον μέτωπον τῆς ἐν Καναδᾶ ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδοξίας.

Εἶθε, ἐπίσης, ἡ συνέντευξις αὐτή νά γίνῃ αἰτία αὐτοκριτικῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, οἱ ὅποιοι ἐπί δεκαετίες τώρα κοινωνοῦν ἀταράχως μετά τῶν Ἐπισκόπων των, τῶν ὑποστηρικτῶν καί δορυφόρων τῆς αἰρέσεως τοῦ αἰῶνος μας.

Τό κείμενον πού ἀκολουθεῖ ἀποτελεῖ μέρος τῆς συνεντεύξεως, τήν ὁποία ἐλπίζομεν νά ὀλοκληρώσωμεν προσεχῶς.

Β.- Ἀδελφέ Δημήτριε, ἡ ἱερά ὑποχρέωσις εἰς τό νά συμβάλλω εἰς τό ξεσκεπάσμα τῶν δολιοφθορέων τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας καί τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς πού σκευωροῦν ἐναντίον τῆς Ὀρθοδοξίας καί ἡ ἐπιθυμία μου ὅπως οἱ ὀρθόδοξοι Ἑλληνες γνωρίσουν βαθύτερον τήν ἀληθειαν, μέ φέρνει γιά μιά ἀκόμη φορά σέ τηλεφωνική ἐπικοινωνία μαζί σας, γιά νά συζητήσωμε τό πάντα ἐπικαιρον θέμα τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**.

Μ.- Ἀδελφέ μου Παρίση, ὅπως πάντα ἔτσι καί τώρα εἶμαι πρόθυμος νά συζητήσωμεν ἐξετάζοντες καί τίς ἄλλες πλευρές τοῦ περί Οἰκουμενισμοῦ θέματος χάριν τῆς ἀληθείας, ἡ γνῶσις τῆς ὁποίας ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπον ἀπό πάσης πλάνης καί παγίδος.

Β.- Ἀρχίζω μέ τήν πρώτην ἐρώτησιν: Τί ζητεῖ ὁ Θεός καί ἡ Ἐκκλησία νά πράξουν οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοί, κληρικοί καί λαϊκοί, ὅταν ὁ ἐπίσκοπός των εἶναι ὑποστηρικτής τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;

Μ.- Δεδομένου ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, μία εἶναι καί ἡ εὐθύνη πού βαρύνει ὅλους, ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἔναντι τῆς κηρυττομένης κακοδοξίας. Στήν προκειμένη περίπτωσιν οἱ πιστοί παρακολουθοῦν μέ ἀγωνία νά δοῦν πῶς θά ἀντιδράσῃ ὁ ἐπίσκοπός των, ἢ ἄλλοι ἐπίσκοποι ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διά νά ἐνεργήσουν ἀναλόγως.

Β.- Δηλαδή ἂν ὁ ἐπίσκοπός των ἀντιδράσῃ πατερικῶς, τότε ὑποχρεοῦνται νά τοῦ συμπαρασταθοῦν μέ κάθε δυνατόν τρόπον, αὐτό δέν θέλετε νά πῆτε;

Μ.- Ναί, αὐτό ἀκριβῶς.

Β.- Ἄν ὅμως δέν ἀντιδράσῃ ὁ ἐπίσκοπός των, οὔτε οἱ συνεπίσκοποί του καί ἀντιδράσουν ἐπίσκοποι ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὑποχρεοῦνται νά συμπαραστα-

θοῦν σ' αὐτούς;

Μ.- Πιστεύω ὅτι ὑποχρεοῦνται. Καί μάλιστα ἂν οἱ ἀντιδράσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐκείνων ἐπισκόπων κλιμακωθοῦν καί καταλήξουν εἰς διακοπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μετὰ τῶν κακοδόξων οἰκουμενιστῶν, τότε οἱ πιστοί, ὅσοι κληρικοί καί λαϊκοί παραμείνουν πιστοί εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μόνον μετ' ὀρθοδόξους ἐπισκόπους, εἴτε αὐτοὶ εἶναι Ἑλληνας, εἴτε Ρῶσοι, εἴτε Σέρβοι κ.λπ., ἀρκεῖ νὰ εἶναι ὀρθόδοξοι καί ὄχι οἰκουμενισταί. Οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας τονίζουν ὅτι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ὄχι μόνον οἱ διάφοροι αἵρετικοί, ἀλλὰ καί οἱ ἔχοντες ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν.

Β.- Ὑποστηρίζουν μερικοί, ὅτι οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ περιμένουν πρῶτα τὴν Συνοδικὴν καταδίκην τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου πού κηρύττει αἵρεσιν καί κατόπιν νὰ ἀποσχισθοῦν ἀπ' αὐτόν. Διότι, ἂν ἀποσχισθοῦν πρό συνοδικῆς διαγνώμης δημιουργοῦν τάχα σχίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐσεῖς πῶς τό σχολιάζετε αὐτό;

Μ.- Οἱ λέγοντες αὐτὰ ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τοὺς ἁγίους πατέρας. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στήν ἐποχὴ τους, σέ παρόμοιες περιπτώσεις, δέν ἤθελαν καμμίαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοὺς αἵρετικούς. Ἡ ἀποσχισις ἀπαγορεύεται, ὅταν ὁ ἐπίσκοπος σφάλῃ ὡς ἄτομον, στήν ἰδιωτικὴ του ζωὴ. Ὅταν ὁμως σφάλῃ περί τὴν πίστιν, ἡ ἀποτείχισις συνιστᾶται ἐκ μέρους τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἱ. Κανόνων καί τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Πρό συνοδικῆς ἀποφάσεως

Β.- Παρακαλῶ νά μᾶς ἀναφέρετε ὀνόματα ἁγίων πατέρων πού ἀπεσχίσθησαν ἀμέσως ἀπό τοῦ αἰρετικοῦ ἐπισκόπου, προτοῦ νά καταδικασθῇ ὁ αἰρετικός ἐπίσκοπος ὑπό τῆς Συνόδου.

Μ.- Σᾶς ἀναφέρω τόν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Κύριλλον, ὁ ὁποῖος προέτρεπε τούς πιστούς τῆς Κων/λεως, κληρικούς καί λαϊκούς, νά ἀπέχουν τῆς κοινωνίας τοῦ αἰρετικά κηρύσσοντος Νεστορίου, ἄν καί δέν εἶχε συνέλθῃ ἀκόμη σύνοδος πρὸς καταδίκην του. Καί σημειώσατε, ὅτι ὅταν ὁ θεῖος Κύριλλος προέτρεπε μέ τὰ λόγια αὐτά τούς πιστούς τῆς Κων/λεως, αὐτοὶ εἶχαν προηγουμένως διακόψει κοινωνίαν μέ τόν κακόδοξον ποιμενάρχη των, τόν Νεστόριον. Ἐπίσης ὁ ἅγιος Ὑπάτιος, πού μόλις ἐπληροφορήθη τὴν κακοδοξίαν τοῦ Νεστορίου, διέκοψε τό μνημόσυνό του, πρὶν κᾶν συνέλθῃ Σύνοδος πρὸς καταδίκην τοῦ αἰρετικοῦ Νεστορίου. Ἄλλο παράδειγμα: Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς διέκοψε πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν πρὸ συνοδικῆς διαγνώμης, μεθ' ὧν σχεδόν τῶν θρόνων Ἀνατολῆς καί Δύσεως, ἔνεκα τῆς αἵρέσεως τοῦ Μονοθελητισμοῦ, ὥστε νά θεωρῆται ὑπό τῶν ἀντιπάλων του ὡς εὕρισκόμενος τάχα ἐκτός Ἐκκλησίας. Τοῦ ἔλεγαν: Ποιᾶς Ἐκκλησίας εἶσαι; Τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ρώμης, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ἀλεξανδρείας; ποίας; ὅλαι αὐταὶ ἔχουν ἐνωθῆ. Ἐάν λοιπόν εἶσαι μέλος τῆς Ἐκκλησίας ἐνώσου καί σύ. Καί τότε ὁ ἅγιος ἀπήντησεν: «μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι ἔχουν τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως· χάριν αὐτῆς εἶμαι ἔτοιμος καί νά ἀποθάνω». Καί τέλος, οἱ πρὸ τῆς ἐβδόμης Οἰκ. Συνόδου ἀθλήσαντες εἰκονόφιλοι, κλη-

ρικοί και λαϊκοί, διετέλεσαν ἐν ἀκοινωνησίᾳ πρὸς τοὺς εἰκονομάχους ἐπὶ ὀλοκλήρους δεκαετίας γιὰ τὴν καλὴ ὁμολογία τῆς πίστεως.

B.- Μὲ αὐτὰ πού μου εἶπατε, κ. Οἰκονομόπουλε, μου ὑπενθυμίσατε τὸν ἅγ. Θεόδωρον τὸν Στουδίτην, πού ἔγραψε ὅτι: «μολυσμὸν ἔχει ἡ κοινωνία ἐκ μόνου τοῦ μνημονεύειν τὸν εἰκονομάχον ἐπίσκοπον, ἔστω καὶ ἂν ὁ μνημονεύων εἶναι Ὁρθόδοξος».

M.- Πολύ σωστά. Ἄς μὴ ματαιοπονοῦν λοιπόν, ὅλοι ἐκεῖνοι πού κακῶς προσπαθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὰ ἀδικαιολόγητα.

B.- Κύριε Οἰκονομόπουλε, σχετικῶς μὲ ὅλα αὐτὰ θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῇ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετώπιζε τίς ἐκάστοτε ἐμφανιζόμενες αἵρέσεις, πρὶν δημιουργηθοῦν οἱ σχετικοί ἰ. Κανόνες.

M.- Πρὶν δημιουργηθοῦν οἱ Κανόνες, τίς αἵρέσεις ἡ Ἐκκλησία τὰς ἀντιμετώπιζεν βάσει τῆς ἁγ. Γραφῆς, ἡ ὁποία λέγει: «Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ» (Τιτ. 3, 10). Καὶ πάλιν: «Ἄλλ' ἂν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω». (Γαλ. 1, 8). Ἐπίσης γράφει: «Κρατεῖν τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθημεν, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς τῶν ἀποστόλων, καὶ μένειν ἐν οἷς ἐμάθομεν καὶ ἐπιστώθημεν. Καὶ μὴ πλανᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ γρηγορεῖν, στήκειν ἐν τῇ πίστει, ἐδραίους γίνεσθαι, ἀμετακινήτους». Καὶ ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος λέγει: «Φεύγετε τὰς αἵρέσεις, διότι εἶναι τοῦ διαβόλου ἐφευρέσεις». Καὶ ὁ ἅγ. Ἐπιφάνιος: «Ἀποστρεφεσθε πάσας τὰς αἵρέσεις σάν θηρία ἔχοντα θανατηφόρον δηλητήριον».

B.- Δηλαδή αἰρετικοί εἶναι ὄχι μόνον οἱ ἀρνούμενοι

τά θεῖα δόγματα, ἀλλά καί οἱ ἀρνούμενοι τόν Εὐαγγελικόν νόμον, οἱ ἀρνούμενοι τά Γραφικά ἐδάφια πού μᾶς ἀναφέρατε.

Μ.- Μάλιστα. Καί ὁ ἅγ. Χρυστόστομος λέγει: «Υπάρχει καί καλό σχίσμα, ὑπάρχει καί κακή ὁμόνοια, ἀλλά καί καλή διαφωνία». Λοιπόν ὅσοι συμφωνοῦν ἀπολύτως μέ τήν ἅγ. Γραφήν, μέ τούς ἱ. Κανόνας καί γενικά μέ τήν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ συνέχισις ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μέ τούς οἰκουμενιστάς ἐπισκόπους καθιστᾶ τόν οἶονδήποτε μετά τῆς μερίδος τοῦ αἰρετικοῦ. Ἀντιθέτως, οἱ μή κοινωνοῦντες μέ τούς κακοδόξους οἰκουμενιστάς, δημιουργοῦν τήν ὑγιᾶ ἀντίδρασιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀποτελοῦν μέ ἄλλα λόγια τό ὑγιές μέρος αὐτῆς. Αὐτό διδάσκει ἡ ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αὐτά παρελάβομεν ὑπό τῶν ἅγ. Πατέρων. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς διδασκαλίας ἔπρεπε ὁ κάθε ἀντιφρονῶν νά ταπεινώσῃ τόν ἑαυτόν του καί νά μή σοφίζεται περιττά καί ἄδικα ἀκολουθῶν δική του πολιτικήν, διά τῆς ὁποίας βλάπτει καί τόν ἑαυτόν του καί ὅσους καλῆ τῇ πίστει συμφωνοῦν μαζί του. Ὁ Θεός καί ἡ Ἐκκλησία του ἐπιθυμοῦν τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν πιστῶν ἐκ τῶν αἰρετιζόντων οἰκουμενιστῶν καί τήν μέχρι θανάτου ὁμολογίαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Β.- Συνεπῶς σήμερον πού ἡ αἵρεσις κηρύσσεται ὑπό τῶν οἰκουμενιστῶν ἐπί τῇ βάσει προδοτικοῦ σχεδίου καί αἱ αἰρετικά παρασυναγωγαί χαρακτηρίζονται ὡς «ἀδελφαί ἐκκλησῖαι» πῶς εἶναι δυνατόν τά ὀρθόδοξα μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά δικαιολογηθοῦν διά τήν κατάκριτον σιωπήν των καί τήν μετά τῶν προδοτῶν τῆς πίστεως οἰκουμενιστῶν κοινωνίαν των;

Μ.- Τό ἐρώτημά σας πρέπει νά ἀπασχολήσῃ ὅλους

τούς ὀρθοδόξους, διότι ἡ προδοσία ἔχει λάβει πολύ μεγά-
λας διαστάσει. Ἴδου διατί: α) Ἔγινε ἀναγνώρισις τῶν
δυτικῶν ὡς «ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν»· β) ἐξίσωσις Ὀρθο-
δοξίας, Παπισμοῦ καί Μονοφυσιτισμοῦ· γ) ὁ πατριάρχης
κ. Βαρθολομαῖος ἐχαρακτήρισεν τούς ἰ. κανόνας ὡς «τεί-
χη αἰσχους»· δ) οἱ οἰκουμενισταί ἀπηγόρευσαν τόν ἀνα-
βαπτισμόν τῶν αἰρετικῶν καί ἄρα τήν μετάνοιαν αὐτῶν·
ε) ἐπιδιώκεται ἀρχοντιά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ μέρους τοῦ
κ. Βαρθολομαίου ὡς πάπα τῆς Ἀνατολῆς... Ὅλοι αὐτοί
οἱ οἰκουμενισταί καταδικάζουν ὀρθοδόξους δίχως νά
δικάζουν. Οἱ οἰκουμενισταί ἐκοινώνησαν ἐκκλη-
σιαστικῶς μετὰ τῶν ἀμετανοήτων αἰρετικῶν Παπικῶν,
Προτεστάντων, Μονοφυσιτῶν· συνεώρτασαν, συμπροσευ-
χήθησαν, συλλειτούργησαν, ἀλληλοευλογήθησαν, καί
ὅλα αὐτά ἀντίθετα πρὸς τήν ὀρθόδοξον πίστιν! Λάβετε
ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης λέγει
ὅτι οἱ ἔχοντες ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μέ αἰρετικούς,
δέν λογίζονται πιστοί.

Τό πρόβλημα τῆς κοινωνίας

Β. - Κατόπιν ὅλων αὐτῶν εἶναι σοβαρώτατον καί ἐπι-
τακτικώτατον τό ζήτημα τῆς κοινωνίας, ἐννοῶ τήν σχέ-
σιν τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν ἔναντι τῶν οἰκουμενιστῶν
ἐπισκόπων καί ἱερέων. Πολλοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί εὐ-
ρίσκονται σέ ἀπορία. Δέν γνωρίζουν τί νά κάνουν καί
ἐξακολουθοῦν ἐκκλησιαζόμενοι σέ ναούς, ὅπου λειτουρ-
γοῦν κληρικοί οἰκουμενισταί. Ἄλλοι πάλιν γνωρίζοντες
βαθύτερον τό θέμα καί ἐπιθυμοῦντες νά ὀρθοδοξοῦν, ὄχι
μόνον θεωρητικῶς ἀλλά καί πρακτικῶς καί μέ συνέπεια,
ἀποτεριχίζονται ἐκ τῶν οἰκουμενιστῶν καί ἐκκλησιά-

ζονται σέ ναούς πού λειτουργοῦν ἱερεῖς ὄχι οἰκουμενισταί, ἀλλά ὀρθόδοξοι, οἱ ὅποιοι πολεμοῦν καί ἀναθεματίζουν τόν Οἰκουμενισμόν, εἴτε οἱ κληρικοί αὐτοί εἶναι Ἕλληνες, εἴτε Ρῶσοι τῆς Διασπορᾶς κ.λπ., ἄρκεῖ νά εἶναι πραγματικοί Ὀρθόδοξοι. Πῶς τό βλέπετε αὐτό;

Μ.- Ἀδελφέ μου, ὑποστηρίζω ὅτι καλῶς πράττουν ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀπομακρύνθησαν ἀπό τούς αἰρετικούς καί προδότας οἰκουμενιστάς, διότι ἀκριβῶς αὐτό κηρύσσει καί ἡ Ἁγία Γραφή καί οἱ Πατέρες... Λοιπόν οἱ Ὀρθόδοξοι πρέπει νά συντασσώμεθα μέ τήν ὀρθόδοξον πίστιν καί νά ἔχουμε κοινωνίαν μόνον μέ ὀρθοδόξους κληρικούς.

Β.- Διερωτῶμαι γιά ποιό λόγον ἐπικρατεῖ στίς ἡμέρες μας τόσο φοβερή ἀδράνεια, τόση ἀφασία γιά τά θέματα τῆς πίστεως, ἀφασία πού ἀπό καιρό ἔχει περάσει πιά στήν περιοχὴ τῆς καταφρονήσεως τῶν ἱερῶν καί ὁσίων, καί δέν ἐνδιαφέρονται νά διορθώσουν διά τοῦ σωτηρίου ἐλέγχου καί τῆς καταλλήλου ἀντιδράσεως τούς κακοδόξους οἰκουμενιστάς;

Μ.- Ὅλοι οἱ πιστοί, κληρικοί καί λαϊκοί, ἀπό τήν στιγμήν πού θά πληροφορηθοῦν τήν κηρυττομένη κακοδοξίαν καθίστανται συνυπεύθυνοι μέ τόν αἰρετικόν, ἐάν δέν κάνουν τό πᾶν γιά νά τόν ἐπιστρέψουν στήν ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ, ἐφ' ὅσον παραμένει ἀμετανόητος, νά τόν ἀποβάλουν τό συντομώτερον ἀπό τό σῶμα της. Εἶναι ἀποκαρδιωτική ἡ ἀδράνεια καί συνοδοιπορία τόσων καί τόσων **καθησυχαστῶν**, οἱ ὅποιοι ἐνῶ στηλιτεύουν τούς προδότας, δέν ἀποχωρίζονται ἀπ' αὐτῶν!

Διακηρύσσουν ὅτι λύκοι βαρεῖς μέ ἔνδυμα προβάτου κατέχουν τούς πατριαρχικούς θρόνους καί τούς περισσότερους Μητροπολιτικούς, ἀλλά δέν ἀπομακρύνονται ἀπ'

αὐτῶν, οὔτε καί τά λογικά πρόβατα, τά αἰσθανόμενα τήν παρουσίαν τῶν λύκων, ἀφήνουν νά ἀποτειχισθοῦν, ἀλλά καί παροτρύνουν νά μείνουν εἰς τήν τάξιν τοῦ ποιμνίου μαζί μέ τούς λύκους!... Μακρυά ἀπό τούς χριστοκαπήλους, χριστεμπόρους καί προδότας τῆς πίστεως! Ὑπακοή στούς οἰκουμενιστάς ἰσοδυναμεῖ μέ παρακοή πρός τούς θεοφόρους πατέρας καί συνεπῶς ἀπείθεια πρός τό Ἅγιον Πνεῦμα διά τοῦ ὁποίου ἐλάλησαν οἱ Πατέρες. Ἄλλως τε πῶς θά φανῆ ἡ διαφορά μεταξύ ἐκείνων πού προδίδουν καί ἐκείνων πού δέν προδίδουν, ἐάν καί οἱ μὲν καί οἱ δέ συμπροσεύχωνται καί συλλειτουργοῦν;

Μέ τέτοιους βοηθούς πού συλλειτουργοῦν καί τόν μνημονεύουν ὁ Βαρθολομαῖος, προχωρεῖ ἀνεμπόδιστα. Ἄκουσε ἀδελφέ μου, τήν εὐθύνην πού ἔχουν σήμερον οἱ προσφέροντες στήν νεότητα πορνό καί ναρκωτικά, τήν ἰδίαν ἔχουν καί οἱ σιωπῶντες καί μνημονεύοντες τούς ψευδεπισκόπους τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καί ἄς ἔχωμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι μνημόσυνον σημαίνει ἐκκλησιαστικήν κοινωνίαν.

Β.- Τό ἄσχημο εἶναι ὅτι μερικοί κληρικοί δέν θέλουν νά παραδεχθοῦν ὅτι δέν πηγαίνουν καλά. Ὅχι μόνον ἀρνοῦνται τόν δίκαιον ἔλεγχον, ἀλλά χαρακτηρίζουν ὡς φανατικόν καί ἀδιάκριτον καί «ἐκτός Ἐκκλησίας» τόν ἐλέγχοντα.

Μ.- Μά αὐτό ἀκριβῶς θέλει καί ὁ κάθε πραγματικά Ὀρθόδοξος χριστιανός· θέλει νά εἶναι ἐκτός μιᾶς τέτοιας Ἐκκλησίας πού δέν παραδέχεται τήν μοναδικότητά της, ἀλλ' ἀγκαλιάζει ὡς «ἀδελφή Ἐκκλησία» τήν παπωσύνην, τό ταμεῖον αὐτό τῶν αἱρέσεων.

Β.- Πῶς ἀναπαύουν τήν συνείδησίν των οἱ κληρικοί αὐτοί, ἀλλά καί τούς πιστούς πού ἀνησυχοῦν;

Μ. - Ἄδελφέ μου, ἔχουν βρῆ ἓνα κακόηχον τροπάριον. Ἄργότερα, λέγουν, θά ἀντιδράσωμεν· ὅταν θά ἔλθῃ ὁ κατάλληλος καιρός. Μέχρι τώρα ἔλεγαν, ἂν γίνῃ συλλειτουργο μέ τόν πάπαν, θά διαχωρίσωμεν τίς εὐθύνες μας· κατόπιν ἄλλαξαν τό χρονικόν σημεῖον ἀντιδράσεως. Τώρα λέγουν ὅτι θά ἀντιδράσουν ἂν ὁ Βαρθολομαῖος τολμήσῃ καί ἀλλάξῃ τό Πασχάλιον... Αἱ συναθροίσεις τῶν Θρησκευτῶν σκοπεύουν εἰς τήν κατάργησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1996 συνῆλθον εἰς τήν Ρώμην 200 ἐκπρόσωποι 12 διαφορετικῶν θρησκευτῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Δαμασκηνός... Εἰς αὐτήν τήν δαιμονικήν συνάθροισιν παρέστησαν ἀκόμη καί πυρολάτραι Σατανισταί καί μετεμψυχωταί μάγοι τοῦ Βούδα. Καί τώρα τίθεται τό ἐρώτημα: Πῶς εἶναι δυνατόν νά μνημονεύεται ἓνας πατριάρχης πού συμμετέχει δι' ἐκπροσώπου του εἰς σατανικάς συναθροίσεις;

Ἡ κατάκριτος ἐνότης...

Β. - Μερικοί κληρικοί λέγουν ὅτι θά ἀντιδράσουν ἀλλά ἄργότερα, ὅταν θά ἔλθῃ κατά τήν γνώμην των ὁ κατάλληλος καιρός. Ὅταν π.χ. τολμήσουν τήν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου πού συζητεῖται ἢ κάτι ἄλλο. Καί ἐρωτῶ: Ποιός τοὺς ἐγγυᾶται ὅτι θά ζήσουν μέχρι τότε, ἢ ὅτι μέ τήν τακτική τους αὐτή, ἐξασφαλίζουν τήν σωτηρία των, ἀφοῦ γίνονται αἰτία νά προχωρῇ ἡ παναίρεσις τοῦ οἰκουμενισμοῦ καί νά χάνωνται ψυχαί;

Μ. - Ἔχετε δίκη. Ἄλλως τε ὅταν ὁ Κύριος εἶπε, αὐτός

πού θά φανῆ πιστός εἰς τό ὀλίγον, θά φανῆ πιστός καί εἰς τό πολύ, αὐτό δέν ἤθελε νά διδάξῃ; Ὅτι δηλαδή μόνον αὐτός πού πολεμᾷ ἀμέσως χωρίς ἀναβολή, τό οἰοδήποτε κακό, θά φανῆ τελικά νικητής τοῦ κακοῦ; Ἐπ' αὐτοῦ προσέξατε τί λέγει ὁ ἅγιος Χρυστόστομος: «Διότι ἐάν οἱ τολμῶντες νά καταργήσουν τούς θείους θεσμούς καί παραδόσεις, ἔστω καί κατά μικρόν, ἐδέχοντο ἐγκαίρως τόν ἀρμόδιον ἔλεγχον, δέν θά ἐγίνετο ἡ παροῦσα συμφορά, οὔτε θά κατελάμβανε τήν Ἐκκλησίαν τέτοιος χειμῶνας. Καί τοῦτο, διότι ὁ ἀνατρέπων καί τό ἐλάχιστον τῆς ὀρθῆς πίστεως, καταστρέφει τό ὅλον».

Δυστυχῶς, ἀδελφέ μου, ἔχουν δημιουργήσει μίαν ἐκκλησιολογίαν κατά τήν ὁποίαν ἡμπορεῖ ὁ ἐπίσκοπος νά ἔχη διαφορετικήν πίστιν ἀπό τόν πατριάρχη του καί ὁ ἱερέας διαφορετικήν πίστιν ἀπό τόν ἐπίσκοπόν του, καί αὐτό νά μή γίνεται αἰτία σχίσματος, προκειμένου νά διατηρηθῇ ἡ ἐνότης! Ἀλλά μιά τέτοια ἐνότης δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἶναι τῆς παπασύνης, ἄνευ ἀληθείας καί ἄνευ Πνεύματος ἁγίου.

Β.- Διερωτῶμαι: τί συμβαίνει μέ τούς ρασοφόρους ἐκείνους πού εἶναι ὀρθόδοξοι, καί ἔχουν μόρφωσιν καί φήμην ὡς πνευματικοί πατέρες, ὡς ἄνθρωποι τῆς προσευχῆς, ὅλοι αὐτοί δέν θά ἔπρεπε νά σαλπίσουν συναγερόν, ὥστε νά καταλάβουν τά λογικά πρόβατα τόν κίνδυνον;

Μ.- Συμβαίνει τό ἐξῆς. Αὐτοί ἀναπαύονται στήν προσευχή μέ τό κομβοσχοῖνι τους. Ἀδιαφοροῦν γιά τό τί γίνεται γύρω τους, γιά τό ποιούς μνημονεύουν· γιά τό τί λέγουν σχετικῶς οἱ ἱ. Κανόνες γιά κείνους πού κρατοῦν μιά τέτοια στάσι σέ καιρό κηρυσσομένης αἰρέσεως, ὅπως σημερα...

Ἐάν τήν ἴδια στάσι πού κρατοῦν σήμερα οἱ Ὁρθόδοξοι αὐτοί, πού μνημονεύουν οἰκουμενιστάς ἐπισκόπους, τήν κρατοῦσαν στήν ἐποχή τους καί ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ὁ ἅγ. Μάξιμος, ὁ ἅγ. Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, οἱ λαμπροί αὐτοί ὁμολογηταί, ἡ ἀκόμη καί οἱ ἐπί Βέκκου μαρτυρήσαντες Ἀγιορεῖτες Πατέρες, **θά εἶχαμε ἐμεῖς σήμερα Ὁρθοδοξία;**

Στίς ἡμέρες μας αὐτοί πού μνημονεύουν οἰκουμενιστάς ἐπισκόπους, κρατοῦν θέσιν θεατοῦ καί μόνον. Θεατοῦ βυθισμένου στόν κόσμον του, στίς ἀπόψεις του, στόν ἀνθρώπινο νοῦ του. Ὅμως οἱ ἱ. Κανόνες καί οἱ ἅγιοι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτρέπουν τόν εὐσεβῆ κληρὸν καί λαόν, νά φεύγουν ἀμέσως μακριά ἀπό τόν ποιμένα πού θά κακοδοξοῦσε, γενόμενος οὕτω λύκος ἀντί καλοῦ ποιμένος. Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής λέγει ὅτι «κάνεις νά μή νοθεύῃ τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί νά μήν ἀποκρύπτῃ τήν ἀλήθειαν, γιά νά μή γίνῃ ὑπόδικος διά τήν παράβασιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ».

Β.- Δηλαδή ἡ Ἐκκλησία τούς ἔκανε ἐπισκόπους διά νά διδάξουν καί φυλάξουν τόν λόγον τῆς ἀληθείας τῆς ἀκέραιον καί ἀνόθευτον, κρατώντας συγχρόνως τά πρόβατά τῆς μακρὰν ἀπό τά λιβάδια τῶν αἰρετικῶν, καί αὐτοί τά ἐγκαταλείπουν ἀπροστάτευτα μέχρι τό στόμα τοῦ λύκου! Πότε θά ἀντιληφθοῦν ὅλοι αὐτοί, ὅτι ἔνα **ΟΧΙ** στήν αἵρεσι ἀξίζει περισσότερο ἀπό κάθε ἱεραποστολική δράσι καί ὅτι γι' αὐτό τό **ΟΧΙ** ἐφόρεσαν τό **ράσο;**

Μ.- Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ἀντιληφθοῦν τήν φοβερή εὐθύνη τους καί νά ἀποφασίσουν νά δώσουν τό παρόν εἰς τό ὠραῖον μέτωπον τῆς ὁμολογίας καί ν' ἀναδειχθοῦν στρατιῶται τῆς ἀληθείας πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας καί σωτηρία τοῦ λαοῦ.

Ἐκκλησιαστική κοινωνία μετὰ τῶν αἰρετικῶν δέν εἶναι ἀρετή· εἶναι ἁμαρτία ἴση πρὸς μοιχείαν κατὰ τόν ἅγιον Θεόδωρον Στουδίτην. Διὰ ταῦτα, οὐδεμία κοινωνία μέ τούς αἰρετικούς. Ἄρνησις μέχρι θανάτου.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας ὁ παπισμός ἀνεγνωρίσθη ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου - μέ τήν ἀνοχή καί τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν - «ὡς σεβασμία ἀδελφή Ἐκκλησία». Ποιός; ὁ παπισμός! Ὁ δέ πάπας ὡς πρῶτος ἐπίσκοπος ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ! Παρά ταῦτα, ποιμένες καί ποιμαινόμενοι ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων, ἀγωνίζονται ποιός θά φανῆ ἀπαθέστερος καί εὐγενέστερος στό ξεπούλημα τῆς Ὀρθοδοξίας. Καί ἄς διαμαρτύρηται ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής γράφων, ὅτι πᾶσα ἀποδοχή τῶν αἰρετικῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς προδοσίαν τῆς πίστεως. Καί ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς ἀμετανοήτους αἰρετικούς ἀποτελεῖ «μισανθρωπίαν»! (7 Φεβρ. 1997).

(«Ἄγιορείτης», Ἄπρ. '97)

